

РЕШЕНИЕ

№ 5242

гр. София, 09.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 24.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6562** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 28, ал.2 ЗХ, вр. чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. С. срещу Решение № 61/22.06.2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е приложена ПАМ, а именно окончателно отнемане на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение № 00003-1106/01.02.2019 г. на жалбоподателя.

В жалбата са изложени подробни съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспореното решение. Посочва, че лицензът е отнет поради наличие на просрочени публични задължения в размер на над 5 000 лв., а именно в размер на 18 960 968,56 лв., което вземане е установено с два АУПДВ. Посочва обаче, че и двата АУПДВ не са влезли в сила, тъй като същите са оспорени от дружеството и по жалбите са образувани адм.д. № 2460/2020 г. по описа на АССГ и адм.д. № 2466/2020 г. по описа на АССГ, по които все още няма постановени решения. Поради това счита, че ПАМ е наложена преждевременно. Дори счита, че ДКХ няма правомощия и да поиска обезпечение от дружеството, тъй като задълженията не са влезли в сила. Освен това посочва, че срокът, който е бил даден на дружеството за изпълнение на указанията за погасяване на задълженията или за предоставяне на надлежно обезпечение, който е тримесечен, не е бил изтекъл към датата на постановяване на оспореното решение за окончателно отнемане на лиценза. Освен това посочва, че предвид на това, че първото предложение за обезпечение е

отхвърлено от ДКХ, дружеството е предложило още три алтернативи за обезпечение, като е поискало от ДКХ да се произнесе по тях. Въпреки това, такова произнасяне не е налице. Също така посочва, че дружеството е депозирало заявление за прекратяване на лиценза, но комисията го е уведомила, че не е представила всички изискуеми документи. Жалбоподателят, на 24.06.2020 г. е представил всички документи, но въпреки това лиценза е отнет. Счита, че ответникът е бил длъжен да спре производството по принудително налагане на ПАМ, поради искане за доброволно прекратяване на издадения лиценз. По този начин са нарушени процесуалните правила. Излага твърдения за нарушение на принципа за равнопоставено третиране, както за това, че наложената ПАМ не съответства на целта на закона. Моли за отмяна на решението.

В съдебно заседание, се представлява от адв. Р. и адв. К., които поддържат жалба и молят за нейното уважаване. Поддържат, че АУАН, с които са установени задължения на дружеството, не са влезли в сила. Не е влязло в сила и решението за временното отнемане на лиценза, които е основание за окончателното отнемане на лиценза. По тази причина считат, че решението за окончателното отнемане на лиценза е преждевременно. А също така считат, че не е изтекъл срока за изпълнение на дадените от органа указания. Освен това твърдят, че решението е постановено в производство, в което жалбоподателят е подал заявление за доброволно прекратяване на лиценза, ответникът е дал указания за представяне на допълнителни документи, които са представени от дружеството, но преди да изтече срока за представяне на документите, ответникът е издал процесното решение. Претендират присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът, Държавната комисия по хазарта, заместен в процеса, поради закриване, от правоприменника си Национална агенция за приходите, е взел становище по жалбата, с което оспорват същата като неоснователна, а оспореното решение счита за правилно, законосъобразно и постановено при спазване на материалния закон, без допуснати нарушения за административнопроизводствените правила и при съобразяване с целта на закона. Посочва, че производството по принудително отнемане на лиценза, както и производството по доброволно прекратяване за две отделни и различни по своя характер и последици производства.

В съдебно заседание, процесуалният представител на ответника юк А., оспорва жалбата като неоснователна, за което излага съображения. Посочва, че действително актовете за установяване на публични задължения не са влезли в сила, но в същото време тези актове към момента са изпълняеми, защото по тях е допуснато предварително изпълнение. Относно аргумента, че не изтекъл срока да бъдат изпълнени указанията от страна на жалбоподателя поради извънредното положение, посочва, че не се сочат доказателства, че тези указания са изпълнени към момента. Административното производство по доброволно прекратяване на лиценза по молба на жалбоподателя, е инициатирано след като вече е започнало производството по принудително отнемане на лиценза. Ако някое производство следва да се спре, това трябва да бъде второто производство, това по доброволно прекратяване. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В представените писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на административния акт.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] притежава лиценз за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, на 21.01.2019 г. със срок на действие 5 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106.

С уведомление изх. № 152/04.02.2020 г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал.3 от ЗХ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г.

С АУПДВ № 1/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ към МФ, са установени публични задължения на [фирма] в размер на 293 597,41 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за период от 01.05.2015 г. до 31.01.2020 г., ведно със сумата от 118 282,89 лв. лихви върху главниците. АУПДВ е връчен на представител на дружеството на 14.02.2020 г.

С АУПДВ № 2/14.02.2020 г. на председателя на ДКХ към МФ, са установени публични задължения на [фирма] в размер на 14 651 873,42 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за период от 01.06.2014 г. до 31.01.2020 г., ведно със сумата от 897 214,84 лв. лихви върху главниците. АУПДВ е връчен на представител на дружеството на 14.02.2020 г.

Двата АУПДВ са оспорени в съда, където са образувани адм.д. № 2460/2020 г. и № 2463/2020 г. и двете по описа на АССГ. И двете производства са висящи към настоящия момент и по тях не са постановени решения.

С уведомление изх. № 206/14.02.2020 г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по прилагане на ПАМ – отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за организиране на хазартни игри от жалбоподателя, за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1106.

С писмо, вх. № 693/21.02.2020 г., дружеството жалбоподател е внесъл възражение срещу образуваното административно производство, като е заявил, че няма просрочени публични задължения. Към възражението е приложено съгласие от [фирма], с което последното дружество се задължава безусловно и неотменимо да предостави своя актив, представляващ ценни книжа за обезпечаване на публични държавни вземания на [фирма], установени с влезли в сила АУПДВ.

С решение № 45/13.03.2020 г., ДКХ е приложила ПАМ – временно отнемане за срок от три месеца на издадения лиценз за залагания върху спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за което е издадено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106 на [фирма]. С решението е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение, в срока, за който е приложена ПАМ- временно отнемане на издадения лиценз, а именно за три месеца.

Решението е връчено на представител на дружеството на 25.03.2020 г.

Решението е оспорено от дружеството пред съда, където е образувано адм.д. № 3388/2020 г. по описа на АССГ. Към настоящия момент производството по делото е висящо и няма постановено решение.

С уведомление изх. № 912/16.06.2020 г., председателят на ДКХ е уведомил

[фирма] за започване на производство по окончателното отнемане на удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106/01.02.2020 г. Уточнено е, че в срока, определен в решение № 45/13.03.2020 г., жалбоподателят не е изпълнил дадените от ДКХ разпореждания и не е представил обезпечение в размер на главницата и лихвите до края на работния ден на 15.06.2020 г. Уведомлението е връчено на представител на дружеството на 16.06.2020 г.

Председателят на ДКХ е внесъл предложение, изх. № 4772/19.06.2020 г. до комисията за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството в размер на 14 945 470,83 лв. за главница и 4 015 497,73 лв. лихви. Отразено е, че е направена служебна справка от НАП, от която е установено, че не е налице обезпеченост на просрочените публични задължения, както и че по двата АУПДВ няма постъпили плащания или обезпечения. Посочено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

На основание предложение изх. № 4772/19.06.2020 г. на председателя на ДКХ, Комисията е издала Решение № 61/22.06.2020 г., с което на основание чл. 31, ал.1, т.3 и чл. 86, ал.1, т.7, вр. чл. 58, ал.1, т.1 ЗХ, на [фирма] е наложена ПАМ, а именно окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залаганя върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за което е издадено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106/01.02.2019 г. Решението е взето с мнозинство от всички членове на ДКХ. Отразено, че дадените с решение № 45/13.03.2020 г. на ДКХ указания, не са изпълнени в тримесечния срок, като не са погасени публичните задължения, както и не е представено обезпечение до размера на публичните задължения.

Решението е връчено на представител на дружеството на 02.07.2020 г.

Жалбата е подадена на 06.07.2020 г.

[фирма] е внесло в ДКХ искане, вх. № 1796/19.06.2020 г., за предсрочно прекратяване на лицензи за организиране на хазартни игри онлайн, на основание чл. 35, ал.1, т.4 ЗХ.

С писмо, изх. № 942/22.06.2020 г., председателят на ДКХ е уведомил дружеството, че изискуемите документи, съгласно Наредбата за документите, необходими за издаване на лицензи по ЗХ, не са представени в пълнота, като е предоставен тридневен срок за представяне на документите, посочени конкретно – искане по образец с нотариална заверка на подписите на законния представител на дружеството. Писмото е получено от представител на дружеството на 24.06.2020 г.

В изпълнение на указанията, дадени с писмо, изх. № 942/22.06.2020 г., [фирма] е представил на същата дата – 24.06.2020 г., с писмо вх. № 4841 искане по образец с нотариална заверка на подписите на законния представител на дружеството.

С предложение № 5325/03.07.2020 г., председателят на ДКХ е предложил на Комисията да откаже да уважи искането с вх. № 1796/19.06.2020 г. за предсрочно прекратяване на лицензи за организиране на хазартни игри онлайн, на основание чл. 35, ал.1, т.4 ЗХ.

С решение № 68/08.07.2020 г., ДКХ е отказала да уважи искането с вх. № 1796/19.06.2020 г. за предсрочно прекратяване на лицензи за организиране на хазартни игри онлайн, на основание чл. 35, ал.1, т.4 ЗХ, с мотива, че към момента на произнасянето, лиценза вече е отнет с процесното решение.

Това решение е оспорено от [фирма] пред АССГ, където е образувано адм.д.

№ 7622/2020 г. по описа на съда. Към момента не е налице произнасяне по жалбата.

След образуване на производството по настоящето дело, са приети изменения в ЗХ, обн. в ДВ, бр. 69, от 04.08.2020 г. В § 81, ал. 1 ПЗР към ЗИДЗХ, е предвидено, че Държавната комисия по хазарта се закрива. А § 85, ал.1 ПЗР към ЗИДЗХ образуваните и неприключени пред ДКХ административни и административнонаказателни производства се довършват от Националната агенция за приходите (НАП).

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № 61/22.06.2020 г. на ДКХ, с което на основание чл. 31, ал.1, т.3 и чл. 86, ал.1, т.7, вр. чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, на [фирма] е наложена ПАМ, а именно окончателно отнемане на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за което е издадено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106/01.02.2019 г.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, притежател на окончателно отнетия лиценз. Оспореното решение представлява административен акт, подлежащ на оспорване на основание чл. 28 ЗХ. Жалбата е подадена в срока по чл. 28, ал.1 ЗХ, като същата е подадена на 06.07.2020 г. чрез административния орган, а решението е съобщено на представител на дружеството на 02.07.2020 г. Поради това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Първо следва да се направи уточнение, че към датата на издаване на оспорено решение, е в сила ЗХ, изменен и допълнен, ДВ, бр.14 от 18.02.2020 г., които именно разпоредби следва да се съобразят при произнасянето по настоящето дело, във връзка с компетентността на органа и процедурата по издаване на решението.

Оспореният в настоящото производство акт за прилагане на ПАМ, е издаден от компетентен административен орган, към датата на издаването му – Държавна комисия по хазарта. На основание чл. 86, ал.1 Държавната комисия по хазарта Комисията прилага принудителна административна мярка – окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2 ЗХ.

Комисията, в качеството ѝ на колективен орган, е постановила процесното решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно изискванията на чл.23, ал.4 и чл.25, ал.2 ЗХ. Преди внасяне на предложението за решение на заседание на комисията от председателя, жалбоподателят е уведомен, че по отношение на него е започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал.3 от ЗХ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. С уведомлението е дадена възможност на дружеството, в 7-дневен срок да представи допълнително доказателства, както и да се запознае с преписката. След изтичане на срока са издадени два АУПДВ, връчени на представител на дружеството. След това, ДКХ е уведомила дружеството за започнало производство по прилагане на ПАМ – временно отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, за организиране на хазартни игри от жалбоподателя, за залаганя върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1106. След това, на заседание на ДКХ е взето решение за прилагане на ПАМ – временно отнемане на лиценза, както и са дадени указания на дружеството, че в срока на временното отнемане на лиценза – 3 месеца, следва да предприеме действия за преустановяване на нарушението. След изтичане на този срок, са извършени проверки чрез съответните компетентни органи относно наличието на извършено плащане на дължимите суми или внесено обезпечение. Установено е, че такова не е налице. Поради това, дружеството е уведомено, с уведомление от 16.06.2020 г. за започване на процедура по окончателното отнемане на лиценза, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1106. С уведомлението на [фирма] е даден тридневен срок за представяне на допълнителни доказателства и запознаване с преписката. След изтичане на тридневния срок, председателят на ДКХ е внесъл предложение за вземане на решение за прилагане на ПАМ-окончателно отнемане на лиценза. Предложението е разгледано на заседания на ДКХ, проведено на 22.06.2020 г. и с необходимото мнозинство /единодушие/ е взето решение за налагане на ПАМ – окончателно отнемане на лиценза, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1106, което е оспорено от дружеството. Поради това, правото на защита на жалбоподателя не е накърнено. Дружеството е уведомявано за всеки един етап от административното производство, като са му връчвани всички актове.

Актът е издаден в предписаната от закона форма, като съдържа фактическите и правни основания за негово издаване, съгласно изискванията на чл. 26 ЗХ. Актът е мотивиран в достатъчна степен, че да може заявителя да разбере какви са причините, поради които се налага ПАМ.

Настоящият съдебен състав обаче приема, че при постановяване на решението, ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като преждевременно е издал решението за окончателното отнемане на лиценза, преди изтичане на срока за изпълнение на дадените с решение № 45/13.03.2020 г. указания. Срокът, предоставен с решение № 45/13.03.2020 г. на ДКХ за предприеме действия за преустановяване на нарушението, констатирано с посоченото решение, съвпада със срока, за който временно е отнет лиценза на дружеството и той е тримесечен. Следва да се отбележи, че срокът, в който временно е отнет лиценза на дружеството, е временно отложен, поради настъпилата в страна епидемиологична обстановка. Това е така, тъй като съгласно Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на

последниците, съгласно първата му редакция обн. ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г. Съгласно чл. 3, т.3 от този закон, съгласно посочената редакция, сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производства по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, спират да текат. Настоящият случай попада именно в посочената хипотеза, тъй като на дружеството са дадени конкретни указания от страна на административния орган. Посочената разпоредба е отменена при следващата редакция на закона, ДВ, бр. 34 от 2020 г. в сила от 09.04.2020 г. Т.е., срокът за изпълнение на указанията, дадени от ДКХ на [фирма] започва да тече от 09.04.2020 г. и изтича три месеца по-късно, на 09.07.2020 г. Процесното решение, с което е прието, че задълженията не са изпълнени, е постановено на 22.06.2020 г., което е преди изтичане на срока за изпълнение им. Това представлява съществено нарушение на процесуалните правила и на самостоятелно основание води до отмяната на решение № 61/22.06.2020 г.

Без значение е фактът, че към настоящия момент указанията не са изпълнени, тъй като с издаването на решение за окончателното отнемане на лиценза, за дружеството отпада интереса да изпълни своевременно задължението, установено с решение № 45/13.03.2020 г. в указания за това срок, доколкото ответния орган е приложил всички средства за държавна принуда и последниците от неизпълнение на задължения вече са единствено финансови.

По съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от ЗХ Държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая ДКХ е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри онлайн. В чл. 86, ал.1, т.7 ЗХ е разписано правомощието на Комисията да прилага принудителна административна мярка окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри при неотстраняване в срока, определен в решението по чл. 85, ал. 2, на обстоятелство, което е било основание за временно отнемане на лиценза. А обстоятелството, което е било основание за временното отнемане на лиценза е чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, а именно, когато лицето по чл. 4, в случая [фирма] има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите. От посочената разпоредба може да се направи извод, че за да се приложи ПАМ следва да са налице няколко предпоставки, а именно наличие на издаден и действащ лиценз, наличие на лице по чл. 4 ЗХ, наличие на публични задължения в размер над 5 000 лв., за което е приложена ПАМ по чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ, временно отнемане на лиценза, както и неотстраняване на обстоятелствата, въз основа на които е издаден ПАМ по чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ в указания срок. Самото обаче наличие на задължение предполага безспорно установено такова по основание и размер, което може да се установи единствено с влязъл в сила АУПДВ. Т.е., двете разпоредби следва да се тълкуват във взаимовръзка и не съществуват самостоятелно, доколкото за прилагането на разпоредбата на чл. 86, ал.1, т.7 ЗХ законът препраща към чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ.

Безспорно е по делото, че [фирма] притежава лиценз за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, на 01.02.2019 г. със срок на действие 5 години, видно от представено удостоверение за

издаден лиценз № 000030-1106. Безспорно е, че спрямо дружеството има издадени два АУПДВ № 1/14.02.2020 г. и № 2/14.02.2020 г. от ДКХ, с които е установено наличието на публични задължения, в общ размер на главницата от 14 945 470,83 лв. и общ размер на лихвата от 4 015 497,73 лв., представляващи неплатени в пълен размер такси по чл. 30, ал.3 ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за периода от 01.02.2014 г. до 31.12.2019 г. Няма спор и относно това, че двата АУПДВ не са влезли в сила, тъй като са оспорени от дружеството пред съда. Същите подлежат на предварително изпълнение, съгласно влезли в сила разпореждания за допускането му. Също няма спор и, че решение № 45/13.03.2020 г., с което временно е отнет за срок от три месеца процесния лиценз, за който е издадено удостоверение за лиценз № 000030-1106, също не е влязло в сила, поради оспорването му в съда и липсата на постановено и влязло в сила решение. Също така, жалбоподателят не спори и че не е платил установените с двата АУПДВ задължения в предоставения му три месечен срок.

От изложеното следва, че нито задълженията, установени с двата АУПДВ от жалбоподателя, нито временното отнемане на лиценза, са влезли в сила, което означава, че не са безспорни. Без значение е обстоятелството, че по отношение на задълженията, както и на временното отнемане на лиценза е допуснато предварително изпълнение. Фактът, че актовете /двата АУПДВ/ подлежат на предварително изпълнение означава единствено, че посочените в него публични задължения могат да бъдат събрани по реда на ДОПК от публичен изпълнител, преди акта да е влязъл в сила. От този факт обаче не следва, че тези задължения безспорно съществуват като основание и размер, тъй като безспорното им наличие, както се посочи по-горе, се установява само с влязъл в сила АУПДВ. Към момента двата АУПДВ са предмет на оспорване по адм. дело № 2460/2020 г. № 2466/2020 г. на АССГ, по които към момента няма постановени решения. Поради това и указанията, дадени с решение № 45/13.03.2020 г. за предприеме на действия за преустановяване на нарушението, изразяващо се в наличие на задължения за дружеството, не могат да породят правното си действие. В този смисъл, дори да бъдат събрани задълженията по тези актове, в случай че двата АУПДВ бъдат отменени с влезли в сила съдебни актове, същите подлежат на възстановяване от държавата при предявяване на иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Също така, предварителното изпълнение на решението по чл. 85, ал.1, т.1 ЗХ за временно отнемане на лиценза означава, че не е отложено самото отнемане на лиценза и неговия притежател следва да го върне и не следва да организира хазартни игри онлайн, в периода на действие на решението. А относно събирането на задълженията от задължежното лице, с предварително изпълнение се ползват двата АУПДВ. Това произтича от характера на административния акт, а именно решение за временно отнемане на лиценз. Задължението за заплащане на сумите, които дължи дружеството, произтичат от съответните АУПДВ, които както се уточни не са влезли в сила. Това е така, тъй като в противен случай едно дружество, задължено към ДКХ, ще бъде задължено с общо три акта предварително да изпълни задължения не влезли в сила задължения. Следователно, установени с невлязъл в сила АУПДВ просрочени публични задължения не могат да бъдат основание за временно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри по чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, а оттам и за окончателното отнемане на лиценза. Действително, законът не поставя изискване за наличие на влязъл в сила АУПДВ, с който се установяват задълженията, но характера на разпоредбата на чл. 85, ал.1 ЗХ е такава, че предполага наличието на

безспорно установено по основание и размер задължение. Публичното задължението не е такова докато не влезе в сила, актът, с който то е установено, тъй като преди това то е спорно.

Също така, при липса на влязъл в сила акт за временно отнемане на лиценз, доколкото същия се оспорва пред съда, не следва да се пристъпва към окончателното отнемане на лиценза. Това е така, тъй като с жалбата и образуваното съдебно производство е постановено под съмнение основанието за временното отнемане на лиценза, което пък в последствие се отразява на последващия акт за окончателно отнемане на лиценза. Допуснатото предварително изпълнение не стабилизира акта със силата на неотменяемост, за да може само и единствено на основание предварителното изпълнение да се пристъпи към издаване на последващ акт на основание дадени с предходния такъв указания и съответното тяхното неизпълнение. Ако предварителното изпълнение на един акт беше достатъчно за стабилитета на акта, то нямаше да има смисъл от съдебното му оспорване. Доколкото не е налице стабилен административен акт, с който временно е отнет лиценз, то и не следва да се пристъпва към окончателното отнемане на издадения лиценз.

Също така, ДКХ няма правомощия да поиска от жалбоподателя обезпечение на публичното му задължение преди същото да е установено. Едва при установяването му по безспорен начин, жалбоподателят има възможност да представи обезпечение в размер на главницата и лихвите. Същото се предоставя пред органа по изпълнение, т.е. публичния изпълнител, а не пред ДКХ. Непредставянето му се удостоверява със съответно писмо от НАП до ДКХ. Едва тогава може да се приеме, че не е представено обезпечение в размер на главницата и лихвите за просроченото публично задължение. В случая този ред не е спасен.

Що се отнася до твърденията за несъразмерност на наложената с процесното решение ПАМ, същата може да бъде обсъждана при условие, че са налице просрочени публични задължения в размер над 5000 лв. След като такива не са безспорно установени, Решение № 61/22.06.2020 г. на Държавната комисия по хазарта се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. След влизане в сила на двата АУПДВ №№ 1 и 2 от 14.02.2020 г. и на решение № 45/13.03.2020 г. и при непредставяне от страна на жалбоподателя на обезпечение в размер на главницата и лихвите, ДКХ може да наложи принудителна административна мярка окончателно отнемане на издадения на жалбоподателя лиценз за организиране на хазартни игри. Т.е., оспореното решение е преждевременно издадено от ДКХ, която е следвало да изчака влизането в сила на актовете, с които е установено задължение за дружеството и едва тогава да пристъпи към отнемането на лиценза на посоченото врешението основание.

Искането за доброволно предсрочно прекратяване на издаден лиценз, направено в хода на производството по принудително прекратяване, към настоящия момент е предмет на друго дело – адм.д. № 7622/2020 г. по описа на АССГ и не следва да бъде разглеждано в настоящето производство, тъй като ако настоящия съдебен състав вземе отношение по това искане, ще се стигне до произнасяне, макар и в мотивите, по дело, което не му е на производство. Освен това, в ЗХ няма разписана разпоредба за начина по който следва да се разреши подобен казус при конкуренция на две производства. Дали следва с приоритет да се разгледа първото по време образувано производство, или да се отдаде приоритет на доброволното уреждане на спора, законът не предвижда. В този смисъл, в оперативната самостоятелност на

органа е да прецени как да процедира при такава конкуренция. Единствено може да се отбележи, че след като е образувал производството по доброволното прекратяване, с изготвяне на докладна записка по искането и даване на указания за отстраняване на нередовности и то в деня, в който решението за окончателното отнемане на лиценз вече е било постановено, органът е предрешил това производство и образуването му и съответно извършването на каквито и да било действия по него, се е обезсмислило.

Предвид изложеното, АССГ, II отделение, 59-ти състав намира, че процесното решение, с което е окончателно е отнет лиценз на [фирма] за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, за удостоверяването на което е издадено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106/01.02.2019 г., като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По разноските:

Жалбоподателят не претендира, поради което такива не му се дължат.

На ответника не се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 61/22.06.2020 г. на Държавната комисия по хазарта /закрита, с правоприменик НАП/, с което спрямо [фирма], с ЕИК[ЕИК] е приложена ПАМ, а именно окончателно отнемане на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение № 000030/1106/01.02.2019 г. на жалбоподателя [фирма], с ЕИК[ЕИК].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: